



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Raynaldo Capvano Archiepiscopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

Ecclesie tue principalibus festivitibus, consecrationibus Episcoporum, & ordinationibus Clericorum, & anniversario tue consecrationis die. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat prefatam Ecclesiam temere perturbare aut ejus possessiones auferre &c. usque omnimodis profutura. Salva sedis apostolicæ auctoritate. Si qua igitur in futurum ecclesiastica secularisve persona &c. usque subjaceat ultioni. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus &c. usque in finem. Amen. Datum apud sanctum Germanum per manum Iohannis sanctæ Mariæ in Cosmidin Diaconi Cardinalis S. R. E. Cancellarij x. Kal. Augusti, Indictione xi. incarnationis dominicæ anno MCCVIII. pontificatus verò Domini Innocentij Papæ III. anno undecimo.

RAYNALDO CAPVANO
Archiepiscopo.

Epist. 116.
Confirmatur
sententia lata
per Alexandrū
111.

S Olet annuere sedes apostolica &c. usque inclinati, diffinitivam sententiam à felicitis recordationis Alexandro Papa prædecessore nostro super causa quæ inter bonæ memoriæ prædecessorem tuum & Abbatissam monasterij sanctæ Mariæ Capuanensis super subjectione ac libertate ipsius monasterij vertebatur exigente iustitia promulgavit, sicut in ejus authentico plenius continetur, auctoritate apostolica confirmamus; cujus tenorem de verbo ad verbum præsentibus litteris fecimus annotari. ALEXANDER Episcopus servus servorum Dei venerabili fratri Alfano Capuano Archiepiscopo salutem & apostolicam benedictionem. Officij nostri debito & auctoritate compellimur ut controversias quæ ad apostolicæ sedis pertinetur examina exacta diligentia & studio debeamus audire; & quæ apud eam decisa fuerint & sine congruo terminata, ne in scrupulum recidiva contentio veniat deventire, apostolicis scriptis convenit adnotari. Ad hoc enim Ecclesiarum omnium matrem atque magistram sanctam Romanam Ecclesiam providentia divina constituit ut implicitas & graves quaestiones explicare debeat, & quæ dubietate aliqua detinentur, iudicij sui examine servato rigore iustitiæ diffinire. Cùm tu siquidem & dilecta in Christo filia nostra Math. Abbatissa sanctæ Mariæ Capuanensis pro causa quæ inter te & eam vertebatur super subjectione quam in eodem monasterio requirebas, & libertate pariter in qua eadem Abbatissa proclama-

bat, in nostra esset presentia constituti, jamdicta Abbatissa privilegia Principum & trium prædecessorum nostrorum, Zachariæ videlicet, Leonis, & Adriani Romanorum Pontificum coram nobis in medium protulit. Tu verò è contrà proposuisti quòd cùm infra fines tuæ diocesis, immo juxta muros tuæ civitatis idem sit monasterium fundatum, jure communi ad Ecclesiam tuam debeat pertinere, & super hoc multorum te canonum auctoritate fretum dixisti quibus expressè monstratur quòd monasteria & Ecclesie ad Episcopos pertinent in quorum territorio fundata noscuntur. Allegasti etiam quòd à sexaginta annis retro Ecclesia tua & ij qui te in archiepiscopatus dignitate præcesserunt possessionem ejusdem monasterij, benedictiones Abbatissarum & monasterii, & celebrationes Missarum publicarum, obedientiam & fidelitatem, ac suspensionem Clericorum ejusdem monasterij habuissent. Quatuor quoque testes nihilominus produxisti, tres quorum jurati deposuerunt quòd Attra Abbatissa, cùm vacante Ecclesia Capuana à Roberto quondam Sueffano Episcopo ejusdem Ecclesie suffraganeo benedicta fuisset, ad suggestionem Canonicorum Capuanæ Ecclesie ab eodem Episcopo requisita de obedientia & fidelitate ipsi Ecclesie exhibenda, tam Ecclesie quàm Archiepiscopo, cùm foret substitutus, obedientiam & fidelitatem juravit. Adjecisti insuper quòd quandam monasterium, quam ejectionem recepit, ad tuam commonitionem & mandatum recepit, & ei in quadam monasterij sui cella de Teano providit. Præterea ipsius monasterij Clerici à te & prædecessore tuo de fidelitate requisiti, eam vobis exhibuerunt. Sanè cùm super iis fuisset hinc inde diutius litigatum, privilegiis Principum, quantum ad libertatis donationem & monasterij exemptionem, quia nec illi nec alij laici hujusmodi possessionem Ecclesiis libertatem donare, nullatenus, sicut dignum est, innitentes, privilegium Zachariæ propter stilum dictaminis & corruptionem grammaticæ artis & propter simoniacum contractum quem continebat, videlicet quòd Ecclesiam venditam, quod de tam sancto viro nefas est credere, confirmasset, & propter paragamenum etiam, quod vix centum videbatur esse annorum, cùm quadringentorum annorum, prout in chronicis habetur, spatium decurrerit quòd idem Zachariæ decessit, privilegium autem Leonis

„ propter vitium & corruptionem gram-
 „ ticæ artis, de quo tam litterato & pruden-
 „ ti viro absurdum est extimare quòd tam
 „ idiotas scriptores habuerit, & propter
 „ bullam, quæ à bullis ejusdem Leonis, quæ
 „ coram nobis productæ fuerunt, omnino
 „ comparebat dissimilis & diversa, cum illæ
 „ inter se comparerent per omnia similes,
 „ suspecta & fide non digna judicavimus.
 „ Porro privilegium bonæ memoriæ Adria-
 „ ni Papæ nullam prælibato monasterio ab-
 „ solutè libertatem conferebat, sed cum
 „ conditione, sicut habuerat antiquitus,
 „ confirmabat. Ceterum licet multitudo
 „ testium qui ex parte Abbatis producti
 „ fuerant constanter asseverarent præscrip-
 „ tum monasterium semper fuisse liberum &
 „ nulli nisi Ecclesiæ Romanæ & Principi Ca-
 „ puano subiectum, interrogati tamen si
 „ certa signa subjectionis Romanæ Ecclesiæ
 „ scirent, se id nescire asseruerunt. Testari
 „ sunt quoque se non vidisse quòd Abbatis
 „ obedientiam prædecessoribus tuis promi-
 „ serint aut fidelitatem juraverint. Profi-
 „ tebantur tamen quòd eas viderint ab eis-
 „ dem tuis prædecessoribus benedici. Nos
 „ igitur cognoscentes tam ex iis quæ ex par-
 „ te tua allegata sunt quàm ex attestazione
 „ partium alterius partis quòd antecessores
 „ tui Abbatis & moniales sæpèditi mo-
 „ nasterij benedixerint, Missas ibi publicas
 „ celebraverint, & prædictæ Attæ obedi-
 „ entiam & fidelitatem receperint, & quomo-
 „ do etiam Clerici illius monasterij eis obe-
 „ dientiam exhibuerint & fidelitatem jura-
 „ verint, attendentes quoque cautum esse
 „ canonibus quòd omnis Ecclesia Episcopo
 „ in cujus episcopatu confurgit subesse de-
 „ beat, te à petitione memoratæ Abbatis
 „ sæ super libertate quam sibi adversus te
 „ vendicare nitebatur de communi fratrum
 „ nostrorum consilio absolvimus, & tam
 „ tibi quàm Ecclesiæ tuæ idem monasterium
 „ adjudicavimus & perpetuò subesse decre-
 „ vimus. Ut autem hæc nostræ diffinitionis
 „ sententia rata & firma permaneat, & per-
 „ petuis temporibus inviolabiliter observe-
 „ tur, eam auctoritate apostolica roboravimus
 „ & præsentis scripti patrocinio com-
 „ munimus, statuentes ut nulli omnino ho-
 „ minum liceat hanc paginam nostræ diffi-
 „ nitionis infringere vel ei aliquatenus con-
 „ traire. Si quis autem &c.] Nulli ergo &c.
 „ nostræ confirmationis &c. Si quis autem
 „ &c. Datum apud sanctum Germanum
 „ xii. Kal. Augusti, anno undecimo.



PRIORI ET CLERICIS
 sanctorum Iohannis & Pauli Tuderti-
 nensis.

C Vm inter vos ex parte una & dilec-
 tum filium Abbatem sancti Petri de
 Monte Spoletanæ diocesis ex altera co-
 ram venerabili fratre nostro Episcopo
 Tudertino & dilectis filiis Priore & I. Ca-
 nonico sancti Gregorij Spoletanensis à no-
 bis iudicibus delegatis super Ecclesia san-
 cti Hilarij Tudertinensis quæstio vertere-
 tur, ex parte tua, fili Prior, fuit proposi-
 tum coram eis tertiam partem ipsius Ec-
 clesiæ sancti Hilarij tam in possessionibus
 & oblationibus quàm in cellis etiam de iure
 ad suam Ecclesiam pertinere. Ceterum
 ex parte ipsius Abbatis fuit propositum
 ex adverso ipsam Ecclesiam sancti Hilarij
 pertinere ad ipsum cum possessionibus &
 omnibus quæ habebat. Super quibus cum
 testes ex utraque parte producti, recep-
 ti, & examinati fuissent, iidem tandem
 iudices attestaciones ipsorum cum propriis
 sigillis signatas cum quibusdam aliis au-
 thenticis scriptis nobis mittere curave-
 runt, præfigentes partibus terminum com-
 petentem, in quo cum ipsis nostro se con-
 spectui præstarent sententiam receptura.
 Cumque partes essent in nostra præ-
 sentia constitutæ, dilectum filium A.
 Subdiaconum & Capellanum nostrum
 eis concessimus auditorem, coram quo
 attestacionibus, sicut decuit, publica-
 tis, fuit super ipsis aliquandiu disputa-
 tum, qui nobis retulit diligenter quæ pro-
 posita fuerant coram eo. Sanè cum pars
 tua, fili Prior, per suos testes niteretur
 probare in prænominata Ecclesia sancti
 Hilarij jus patronatus habere ac ipsam Ec-
 clesiam pro tertia parte à quadraginta an-
 nis & amplius in oblationibus & mortua-
 riis aliisque proventibus pacificè tenuisse,
 necnon ad se pertinere pro præfata terra
 Clericos ordinare in Ecclesia memorata,
 hoc solum invenimus sufficienter esse pro-
 batum, quòd à quadraginta annis & am-
 plius tertiam partem oblationum Eccle-
 siæ sancti Hilarij Ecclesia sanctorum Iohannis
 & Pauli recepit, & ipsam Clericis
 institutis per Abbatem de Monte ac
 Clericis sanctorum Iohannis & Pauli com-
 mist aliquando colligendam. Nos igitur
 quæ proposita sunt diligentius attendentes,
 Ecclesiæ sanctorum Iohannis & Pauli
 tertiam partem oblationum in Ecclesia
 sancti Hilarij adjudicare curavimus, auc-
 toritate præsentium decernentes ut sibi

Epist. 117.
 Ecclesia S. Hilarij
 eius adju-
 dicatur.